

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om sygehusvæsenet m. v.

(Lovforslaget (nr. 134) findes i tillæg A. sp. 2735, fremsættelsen i tidenden sp. 2233).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Henning Jensen: Man kan vel roligt sige, at lovforslag, der har det sigte at forbedre vort sygehusvæsen, i høj grad har befolkningens bevågenhed. Sygehusvæsenet er jo et vigtigt led i vort samfund, og derfor er det naturligt, at denne interesse er til stede i befolkningen.

Forslaget til lov om ændring af lov om sygehusvæsenet m. v. er i det væsentligste en følge af lov om offentlig sygesikring. Denne udmærkede lov har visse mangler, men man kan sige, at indenrigsministerens forslag til lov om ændring af lov om sygehusvæsen tager højde for disse mangler i sygesikringsloven, der som bekendt træder i kraft 1. april 1973.

Der er 3 ændringer i forhold til den nuværende lov om sygehusvæsenet. Disse ændringer er alle en konsekvens af loven om offentlig sygesikring. Der foreslås nu indsat regler i sygehusloven, hvorefter behandlingen af personer med bopæl her i landet bliver vederlagsfri ved sygehusvæsenet i den amtskommune, hvor vedkommende bor eller i visse tilfælde har midlertidigt ophold.

Endvidere foreslås det, at der bliver ret til befordring eller befordringsgodtgørelse til de sygehuse og andre institutioner under sygehusvæsenet, hvor vedkommende patient har ret til vederlagsfri behandling. Befordringen vil på linje med sygehusvæsenets øvrige ydelser blive stillet til rådighed uanset patientens indtægtsforhold.

Endelig søges med lovforslaget fastsætte regler, der sigter til at bringe rekonvalescenthjem ind under det almindelige kommunale sygehusvæsen, således at det fremtidig bliver en sygehusopgave at drive — eller yde tilskud til befolkningens ophold på — sådanne hjem.

Jeg synes, der er grund til at glæde sig over, at lovforslaget giver mulighed for at fastsætte nærmere regler for det offentlige tilskud til kur og efterbehandling og højt specialiseret sygehusbehandling i udlandet samt giver indenrigsministeren mulighed for

efter ansøgning i hvert enkelt tilfælde at godkende, at en amtskommunes udgifter ved at drive eller benytte en række institutioner af omhandlede art betragtes som tilskudsberettigede. Der er endvidere grund til at hæfte sig ved ministerens tilsagn om at se på en række tilsvarende problemer, som ikke bliver løst ved vedtagelsen af dette lovforslag.

Vedtagelsen af ministerens forslag vil betyde øgede udgifter både for staten og amtskommunerne, men der skulle være taget højde for udgifterne i de enkelte budgetter. Dog står det for mig lidt uklart, om udgifterne ved overtagelse af rekonvalescenthjemmene er med.

Jeg finder det passende ved behandlingen af dette lovforslag at spørge indenrigsministeren om hans vurdering af muligheden for at indrette klinikker til undersøgelse for kræftlidelser og eventuelle kredsløbsforstyrrelser. Der er et stort ønske i befolkningen om at få indrettet sådanne klinikker. Jeg skal blot henvise til de mange henvendelser, ministeren og andre har fået fra kvinder, der ønsker vederlagsfri undersøgelse mod livmoderkræft og andre kræftlidelser.

Jeg vil gerne spørge, om behovet for de mange tuberkulosestationer under sygehusvæsenet stadig væk er til stede. Lykkeligvis er den for blot få år siden så frygtede sygdom under kontrol. Det ville være ønskeligt, om en del af disse tuberkulosestationer eventuelt kunne omdannes til kræftundersøgelsesklinikker. Jeg skal her understrege, at der fra min side naturligvis ikke er et ønske om en total nedlæggelse af tuberkulosestationerne. Jeg ved, at der er et stort behov for fortsat undersøgelse af tidligere tuberkulosepatienter, men det er min opfattelse, at en vis nedtrapning af antallet af tuberkulosestationer skulle være mulig og forsvarlig. Nu ved jeg godt, at et spørgsmål af en sådan karakter kræver en nøjere undersøgelse. Mon ikke kræftundersøgelsesklinikker kunne indgå i planlægningen af nyt sygehusbyggeri? Jeg beder derfor kun om en forsigtig vurdering fra ministeren. Der er et stort behov for undersøgelser mod de mangeartede kræftsygdomme. Jeg skal i øvrigt henvise til fru Ritt Bjerregaards spørgsmål til ministeren for kort tid siden.

Indenrigsministeren nævner i sin skrift-